

EGOISME

Escrita dissabte 21/3/2020

Els primers dies d'estar tancat la gent va començar a arrasar als supermercats. S'emportaven de tot sense segurament necessitar-ho! Les escenes eren dantesques i semblaven agafades d'una pel·lícula de ciència-ficció americana: gent barallant-se pel paper higiènic, estanteries de menjar arrasades i buides, fake news bombardejant etc.

Aquesta situació em va fer pensar en la fragilitat de l'ésser humà. Tota la nostra escala de valors pot caure en l'oblit en un sol segon per la por irracional a no tenir o posseir certes coses. No tinc molt clar si podem parlar d'egoisme, d'instint de supervivència o de por però el que sí que tinc clar és que hi ha situacions on l'ésser humà treu el pitjor de si mateix i anteposa clarament el jo al nosaltres. Com deia Hume, és un llop per si mateix i posa per sobre el tenir al compartir.

De tot això neix aquesta cançó. Em nego a pensar que tothom sigui igual! de ben segur que hi ha persones que han vençut a aquesta por irracional a no tenir i que han pensat que al món no estan sols. Va per tots vosaltres...

Lletra

Fan cua esperant a que algú els obri pel matí,
amb ànsia, desig.

Es pensen que tenen el dret a arrasar amb tot,
Només pensen amb ells.

Són una prova del que és l'ésser humà,
Són un reflex del que ens han ensenyat.

Recullen el menjar sabent que no se'l menjaran,
Rapinyen com rates.

Estan ben entrenats per fer el seu preuat paper,
guardant-lo en conserva.

Són una prova del que arribem a fer,

Són un reflex d'allò que no hem de ser.

**Em nego a pensar,
No vull acceptar,
que al món,
tothom sigui igual.**

**Em nego a imaginar,
un futur tan opac,
tan fosc,
com aquesta gent.**

Agafen el cotxe i diuen que és per respirar,
l'aire net i pur.
Tots saben que escampen el seu mal per allà on van,
però els és ben igual.

Són una prova de l'egoisme humà,
Són un reflex d'allò que hem d'aturar.

Em nego a pensar...